

ше ся пестькъ от' постѧпки! Гн. 33. 2) поступокъ: Тога протестирамъ за такъвъ постѧпка да си черни лице то на народа ни само за прещевки-ты нѣкому си! Л. Д. 1869 р. 236.

Постѧпно нар. шагомъ: В' вървище си постѧпно внидохъ В' рѣченое кто Бърд' отвоождаше назоркы в' посокы тѣ вървѣхъ; Мрачна бо тѣмница владѣшише. Гн. 21.

Постѧпъ с. м. походка: Римски постѧпъ, както ми се чини (*Das ist eines Römers Gang*). Риц. 95. Тази мома има хубавъ постѧпъ.

Постѧпъ ил. св. **Постѧпъмъ** ил. дл. 1) выступаю: Н. постѧпия полѣтика, като чорбаджія.—2) поступлю, поступаю: Съ мѣнъ постѧпиха много лошо. 3) наступлю, аю (вм. настѧпъ): Ка си постѹни десёта, Китка че да ти повене. Поступи годин десёта, Стояну китка повѣла. Пс. 19—20, 253.

Постїк **Постамъ** (*Макед.*) ил. дл. 1) пощусъ: Прѣди той празникъ постять пять дни. Л. Д. 1869 р. 10. Постиъ Марко пости велигденски, Седумъ недѣли, седумъ пѧти ялъ, Безъ вино, безъ люта ракія. М. 102. 2) дурно кормлюсь, мало ъмъ: Ингелизскиятъ селѣнинъ е дѣлженъ да пости за ползата на нѣколко високороденни лордове. З. 343.

Посчұва са ил. дл. слышитеся: Що ми се гласец посчува Под' бор при студен кладенец? Л. 32, 49—50. (син. дочұва са, зачұва са).

Посъбержъ ил. св. 1) посбери: Посьбра Стоян дружина Дружина върина говорна. Л. 32, 1—2. Че си ги Стоянъ поведе Изъ гѣста гора зелена По сultанската межія. М. 99. Богъ го убилъ Гьорги Арнауче! Що пособралъ 'се одбрана войска, Да минграбитъ лична Митре'ица. М. 68. Да внесите дѣрна чума—и панукла, И дробнана сипаница 'Семъ да деветъ пособеритъ, Со 'се ваши луди деца. М. 200. 2) понакоплю деньги: По малко съ трудъ и пестене посъбрахъ нѣкомъ парицижъ, купихъ си нивици и лозіе. Л. Д. 1873 р. 250. 3) поуберу (волосы): А Шайнъ коса си чешлаше, Молба стори да ми съ застойтъ, Дури да си коса пособеритъ. М. 146.

Посъвѣтувамъ ил. св. посовѣтую: Такъвъ на истинѣ може да ся посъвѣтува да ся расхожда сутриня. Л. Д. 1873 р. 81.

Посъвѣмъ са ил. св. посбери съ духомъ, пооправлюсь: Чифутинъ изведенажъ са вторачва, попоглѣдва са, посъзвезма са. ib. 76 р. 184. Посжелъ са малко, оставилъ го да понаблизи и кога му цапне една ...този скочва върху му. ib. р. 181. И двамата ся посъзвеха, като видѣха, че чирникътъ имъ беше полегналъ отгоръ пѣсклива могила. Р. А. 135. Френската войска да спечели време за да ся посъземе отъ разбиваніята си. Л. Д. 1871 р. 222.

Посъживъ ил. св. пріободрю: Можи това да посъживи убытото